Dosarul nr.2c-210/21 2-21010959-12-2c-25012021

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 iunie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Angela Ciubotaru,
Grefier Ișhan Artiomov,
Cu participarea:
Avocatul reclamantului Mișcoi Mihail
Avocatul pîrîtului Russ Sergiu

examinînd în ședință de judecată publică cauza civilă intentată la acțiunea depusă de SRL ”Casa Gustului” împotriva SRL ”Niconali-Ice” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîziere și compensarea cheltuielilor judiciare, -

a c o n s t a t a t:

Poziția, argumentele și solicitările reclamantei.

La 25.01.2021, a fost depusă cererea de chemare în judecată de către SRL „Casa Gustului” împotriva SRL „Niconali Ice” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 02.01.2020 pârâtul a solicitat întocmirea și semnarea contractului de vânzare
cumpărare, tot la această data, reclamantul SRL ’’Casa Gustului” a întocmit și a semnat contractul nr. 02/2020 din 02.01.2020 pe care directorul pârâtului SRL” NICONALI-ICE” l-a preluat și a menționat că îl studiază și merge la birou pentru a-1 semna și se obligă să predea un exemplar către reclamantul SRL”Casa Gustului”.

Obligația de a preda contractual semnat nu a fost executată până în prezent, însă, imediat după aceasta începând cu data de 13.01.2020 pârâtul, SRL ’’NICONALI-ICE” a început a cumpăra marfă în baza contractului nr. 02/2020 din 02.01.2020, semnând în acest sens facturile și efectuând pe parcursul anului 5 transferuri bănești către reclamantul SRL ’’CASA GUSTULUI” în baza contractului nr. 02/2020 din 02.01.2020” și a facturilor fiscale corespunzătoare.

Astfel, reclamantul SRL ’’CASA GUSTULUI” are temeiuri rezonabile de a considera contractul nr. 02/2020 din 02.01.2020 ca fiind încheiat.

În temeiul pct. 4.4 al contractului menționat cumpărătorul, la caz pârâtul se obligă să plătească marfa prin transfer pe contul vânzătorului în timp de 10 zile calendaristice după efectuarea livrării.

Astfel, până în prezent, reclamantul, SRL ’’CASA GUSTULUI” a efectuat către pârâtul, SRL”Niconali-Ice” 3 livrări de produse de condimente iar pârâtul, SRL”Niconali-Ice” înregistrează o restanță de plată în cuantum total de 8 665,00 lei.

Astfel, luând în considerare faptul că pârâtul, SRL”NICONALI-ICE” a admis restanțe la plată, până în prezent s-au generat următoarele dobânzi de întârziere: 84,33 lei - dobândă de întârziere pentru restanța la plata livrării din 13.01.2020, în cuantum de 7 320 lei, care a fost plătită parțial la data de 25.02.2020; 54,35 lei - dobândă de întârziere pentru restanța la plata livrării din 13.01.2020, în cuantum total de 7 320 lei, (restanță 6 515 lei), care a fost plătit parțial la data de 17.03.2020; 01,40 lei - dobândă de întârziere pentru restanța la plata livrării din 13,01.2020, în cuantum total de 7 320 lei, (restanță 3 515 lei) care a fost plătit parțial la data de 18.03.2020; 162,88 lei - dobândă de întârziere pentru restanța Ia plata livrării din 13.01.2020, în cuantum total de 7 320 lei, (restanță 1 495 lei) care nu a fost plătită până în prezent. 349,41 lei - dobândă de întârziere pentru restanța la plata livrării din 25.02.2020, în cuantum total de 3 120 lei, care nu a fost plătită până în prezent. 418,17 lei - dobândă de întârziere pentru restanța la plata livrării din 18.03.2020, în cuantum total de 4 050 lei, care nu a fost plătită până la data depunerii prezentei cereri;

La data de 14.12.2020, reclamantul a expediat prin intermediul avocatului stagiar Mișcoi Mihail somația nr. 01 din 14.11.2020. Somația menționată a fost expediată pe 2 adrese indicate de către pârât în contractul de vânzare-cumpărare: mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 24, ap. 3 și mun. Chițînău, Valea Bîcului, 9.

Prin prezenta somație reclamantul i-a solicitat pârâtului să plătească datoria contractuală și dobânda de întârziere, la fel, a solicitat pârâtului să se prezinte în termen de 7 zile de la recepționarea somației la biroul avocatului, pentru a-și onora obligația de plată și/sau de a încheia o tranzacție de împăcare cu privire la modul de executare a obligațiilor asumate prin contractul de vânzare cumpărare.

Somația sus-menționată, nu a fost recepționată de către pârât și au fost restituită cu mențiunea ’’nereclamat”, astfel, nici în termen de 7 zile și nici până în prezent acesta nu a contactat sub nici o formă nici avocatul și nici reclamantul, neglijând astfel și această somație.

Fiind în situația în care pârâtul neglijează executarea obligațiilor contractuale și cu atât mai mult somațiile reclamantului, iar alte date de contact reclamantul nu a indicat, considerăm întemeiat de a interveni cu prezenta cerere în instanța de judecată.

Astfel, reclamanta *****, *în temeiul art. 858, 901, 912, 1029 alin. (2), 1035 alin. (2), 1042 alin. (2), 1108 alin.(1), 1108 alin. (3), 1111, Codul Civil, art. 3 din Legea nr 1232 din 15 12.1992 cu privire la bani, pct. 18 din Decizia Curții Constituționale a Republicii Moldova din 10.12.2018, la sesizarea nr. 185g/2018; art. 140 Constituția Republicii Moldova; art. 3, 5, 7, 19, 38, 59 alin. (1), 81, 83, 84, 94, 118 alin. (1), 166, 167, 276^2, 276^3, 276^4 CPC*, cere încasarea din contul SRL „Niconali Ice" a datoriei în suma de 8 665 lei, suma de 1070 lei cu titlu de dobândă de întârziere lei, 291,75 lei taxa de stat și 5000 lei cheltuielile de asistență juridică.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Poziția, argumentele și solicitările pârâtei.

Pârâta legal citată prin referința din 19.03.2021 pârâta a invocat că la data de 18.03.2021 a stins datoria solicitată prin prezenta acțiune, inclusiv și taxa de stat solicitând respingerea acțiunii, în partea încasării ținând cont de achitarea integrală a datoriei precum și a taxei de stat în beneficiul reclamantului, iar în cartea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a dobânzii de întârziere, aceasta este neîntemeiata.

Reprezentantul pârâtei în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, reiterând că despre existenta datoriei pârâta n-a cunoscut, iar după ce acțiunea era acceptată în procedură, datoria a fost imediat stinsă, inclusiv și taxa de stat.

Studiind materialele cauzei, probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul conchide de a respinge acțiunea pentru considerentele ce urmează.

În debut, judecătorul consideră necesar de a nota faptul că, oricine pretinde la un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept urmează să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată (art. 166 alin. (1) CPC), altfel spus, posibilitatea persoanei de a-și apăra şi valorifica drepturile ori interesele legitime prin concursul justiției se realizează printr-un act procesual ce pune în mișcare acțiunea civilă denumită cerere de chemare în judecată. Un element indispensabil al acţiunii în jurul căruia pivotează procesul diferit justiției îl reprezintă pretenţiile reclamantaui către pîrît, adică solicitările concrete înaintate de persoană care pretinde încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, care și constituie obiectul acţiunii. Orice modificare, concretizare a cerințelor reclamantaui urmează să îmbrace forma unei cereri de chemare în judecată.

În virtutea principiului disponibilității precum şi graţie rolului pasiv al judecătorului care guvernează dreptul procesual civil, judecătorul urmează să se

expună strict în limitele obiectului acțiunii formulate de reclamant, fără a devia de la cerințele acestuia şi fără a interveni în discreţia decizională a reclamantaui. Rolul diriguitor al instanţei de judecată (art. 9 din Codul de procedură civilă) se rezumă exclusiv la organizarea şi desfăşurarea procesului şi nicidecum la dirijarea conduitei părţilor sub aspectul susţinerii poziţiei procesuale, consolidării apărării şi conturării solicitărilor înaintate spre examinare instanţei de judecată care de altfel reprezintă prerogativa exclusivă a participanţilor la proces în virtutea principiului contradictorialităţii, inerent procedurilor civile. Instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi – adică în limitele legale prevăzute de art. 27, 60 şi art. 240 din Codul de procedură civilă, enumerate mai sus.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă,nepărtinitoareşi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare laexistenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În baza art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe

circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Din lucrările dosarului rezultă că SRL ”Casa Gustului” și SRL ”Niconali-Ice” au încheiat contractul nr. 5/16 din 08.09.2016 semnat de ambele părți./f.d. 10-12, 40-44/

Totodată la materialele dosarului s-a anexat contractul nr. 02/2020 din 02.01.2020 privind livrarea a produselor, care n-a fost semnat de pârâta./f.d.13-15, 45-50/

Dovada relațiilor economice dintre părți reclamantul o face prin contractele menționare supra și facturile fiscale semnate de ambele părți cu nr. IY2126967 din 13.01.2020 /suma de 7320 lei cu TVA/, nr.AAI5401025 din 25.02.2020 /în suma de 3120 lei cu TVA/ și nr.AAI5401040 din 18.03.2020 /în suma de 4050 lei cu TVA/.

Conform actului de verificare al decontărilor reciproce din 05.07.2022 datoria SRL ”Niconali-Ice” constituie suma de 8665 lei./f.d.24/

Actul de verificare reciprocă nu este semnat de pîrîta.

Conform copiei ordinului de plată nr. 1 din 18.03.2021, SRL ”Niconali-Ice” a transferat în contul reclamantei suma de 8665 lei./f.d.80/

Iar potrivit ordinului de plată nr. 1 din 18.03.2021 pârâta a transferat în contul reclamantei suma de 291, 75 lei cu titlu de taxa de stat.

Potrivit actului de verificare al decontărilor reciproce din 12.06.2023, datoria fața de reclamanta lipsește./f.d.117/

Astfel suma datoriei de baza este stinsă.

Ca urmare, obiectul dedus judecății s-a consumat. Pentru considerentele enunțate, se respinge acțiunea.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Reieșind din principiul libertății contractuale, părțile sunt libere să încheie contracte, să determine conținutul acestora, doar în limitele impuse de lege, respectarea ordinii publice și bunele moravuri. Voința părților de a contracta este esențială în formarea, executarea și finalizarea contractului. În strînsă legătură cu ordinea publică, principiul libertății contractuale, se pune problema protecției bunei-credințe (art. 1 Cod civil).

În accepțiunea art. 992 Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 993 alin.(2) Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

Conform art. 996 Cod civil, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 1108 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător) iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Conform art. 1115 alin.(1) Cod civil, obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul predării bunului către cumpărător, punerii bunului la dispoziția cumpărătorului.

Conform art. 1112 alin.(1) Cod civil, vînzătorul trebuie să predea bunul la data stabilită în contract sau la data care poate fi dedusă.

Potrivit art. 1100 alin.(1) Cod civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe, după intenția comună a părților.

Judecătorul, analizând probele prezentate, în sensul art. 130 CPC, constată că reclamantul a prezentat dovada datoriei restante revendicate prin prezenta acțiune, actul de verificare reciprocă a decontărilor, însă n-a prezentat dovada în temeiul căreia pîrîtul a fost pus în întârziere.

Or, actul de verificare reciprocă n-a fost semnat de pîrîta, somația de la f.d.31 adresată către pârâta a fost expediată la adresa mun. Chișinău, str. Cuza Vodă 24, ap. 3, returnată cu mențiunea nereclamat.

Pârâtul prin referința depusă susține că n-a fost informat despre datorie, solicitând respingerea pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere.

În sensul art. 130 alin.(3) CPC, apreciind probele prezentate, opinia pârâtului, judecătorul conchide de a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În termenii statuați la art. 901 alin.(5) Cod civil, în vigoare la data de 01.03.2019, neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

Art. 903 Cod civil, precizează circumstanțele care justifică neexecutarea.

Reclamantul a purces la remediile prevăzute la art.901 Cod civil, prin realizarea dreptului încălcat prin neexecutare, așa cum există o datorie bănească și creditorul este în drept de a pretinde plata silită a datoriei.

Debitorul este obligat să repare prejudiciul cauzat creditorului ca urmare a neexecutării obligaţiei pecuniare asumate.

Modalităţile de compensare a prejudiciului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare (tardivă) a obligaţiei pecuniare sunt următoarele: încasarea penalităţilor de întîrziere (dacă au fost prevăzute de contract sau de lege),

încasarea dobînzii de întîrziere, încasarea altui prejudiciu cu prezentarea dovezilor (dacă prejudiciul nu se acoperă prin penalităţi).

Dreptul la despăgubiri ocupă un loc central în sistemul mijloacelor juridice acordate creditorului obligației neexecutate. Regula generală este că creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întreg prejudiciul cauzat prin neexecutare obligației, cu excepția cazului în care, debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată conform art. 934 Cod civil.

Potrivit art. 776 Codul Civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 858 alin. (1), (2) Codul Civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 942 alin.(1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

Conform alin.(2) art. 942 Cod civil rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Din considerentul că lipsește dovada înștiințării debitorului despre datoria pretinsă, alegațiile pârâtei în acest sens sunt întemeiate, instanța de judecată conchide de a respinge acțiune.

Or, reclamantul a menționat că pîrîtul este în întârziere, însă omite că condițiile pentru încasarea dobânzii de întîrziere, la caz, nu sunt respectate, asa cum legea expres prevede răspunderea debitorului în caz de întîrziere.

Respectiv temei de încasarea dobânzii de întîrziere nu este, motiv din care pretenția se respinge ca fiind neîntemeiată.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța de judecată reține.

În conformitate cu art. 82 CPC cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 alin.(1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora și se eliberează copii de pe documente din dosar.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de judecată a intentat prezentul proces civil la cererea reclamantului, cererea de chemare în judecată s-a impus cu taxă de stat, fapt confirmat prin ordinul de încasare în numerar.

Taxa de stat a fost transferată din contul pârâtei în contul reclamantei.

Conform art. 90 lit. i) din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistența juridică.

Potrivit art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din considerentele că acțiunea a fost respinsă, instanța de judecată, reieșind din art. 94 alin.(1) CPC conchide de a respinge pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu art. art.94, 96, 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea înaintată de SRL ”Casa Gustului” împotriva SRL ”Niconali-Ice” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîziere și compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Președintele ședinței, Angela CIUBOTARU

Judecătorul